

ממתק לשבת

פרשת השבוע: ויחי תשעי"ט

חומש: בראשית

חיים של כבוד

בשנים האחרונות ישנה מודעות גדולה לערך 'הכבוד', לכבד את השונה, לכבד את האחר. אך נדמה ששכחנו דבר חשוב לא פחות, לכבד את השני, הפשוט והבסיסי, לכבד כל אחד ואחת. גם אם לא תמיד מסכימים וגם אם יש מחלוקות, פוליטיות, דתיות, עדתיות ואחרות, לכבד כי 'חביב אדם שנברא בצלם', כי בצלם אלוקים ברא את האדם. לכבד את האחות הקורסת תחת העומס בבית החולים, לכבד את העובדת הסוציאלית שמשקיעה את נשמתה בעבודתה, לכבד את השוטר שעושה את תפקידו, לכבד את שליח הציבור שיום ולילה עסוק בלעשות טוב לשולחיו. כן, לכבד 'אפילו' ראש ממשלה... לא חייבים להסכים, לא חייבים לחשוב כמוהו אך הסכמה אינה קשורה לחובה לכבד. לחלוק - בכבוד.

בפרשתנו אנו נפגשים בהרבה 'כבוד'. הכבוד שמכבד יוסף את אחיו. כן, למרות 'מכירת יוסף' וההזמנות שהיתה ליוסף 'להראות להם' שחלומותיו התגשמו... אך לא, יש כבוד בסיסי, יש צלם אלוקים לכל אדם. אנו נפגשים עם הכבוד שיעקב אבינו מכבד את יוסף בנו. האבא מכבד את הבן, היתכן? כאשר יוסף בא לקיים מצוות בקור חולים את אביו, יעקב אבינו קם במאמצים רבים ממיטת חוליו, מתחזק ומתיישב על המיטה, מדוע עשה זאת? מגלים לנו חכמים שלמרות שהוא אביו ולמרות שהוא חולה, יעקב מכבד את יוסף בגלל שחייבים 'לחלוק כבוד למלכות', יוסף הוא מלך ואנו חייבים בכבודו, לא רק מלך שמשכימים איתו מכבדים גם מלך שחלוקים עליו. אליהו הנביא מכבד את אחאב הרשע ורץ לפניו מפני שאחאב מלך, כפי שאמרנו, לחלוק אך בכבוד. ובמיוחד מלך כפי שאמרו חכמים [ע"ז ד,א]: 'רבי חנינא סגן הכהנים אומר: הוי מתפלל בשלומה של מלכות, שאלמלא מוראה של מלכות, איש את רעהו חיים בלעו'. בלי כבוד אין חיים, אין סדרי שלטון, יש אנרכיה ובלבול. לכבד לא רק מצד הנימוס אלא מצד ערך הדבר, מצד 'צלם אלוקים שבאדם'.

הרב גבי קדוש

רבנות מועצה אזורית
בני שמעון

